

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Bekæmp kapitalens EF : Styrk arbejderklassens internationale solidaritet

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1979

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Bekæmp kapitalens EF : Styrk arbejderklassens internationale solidaritet

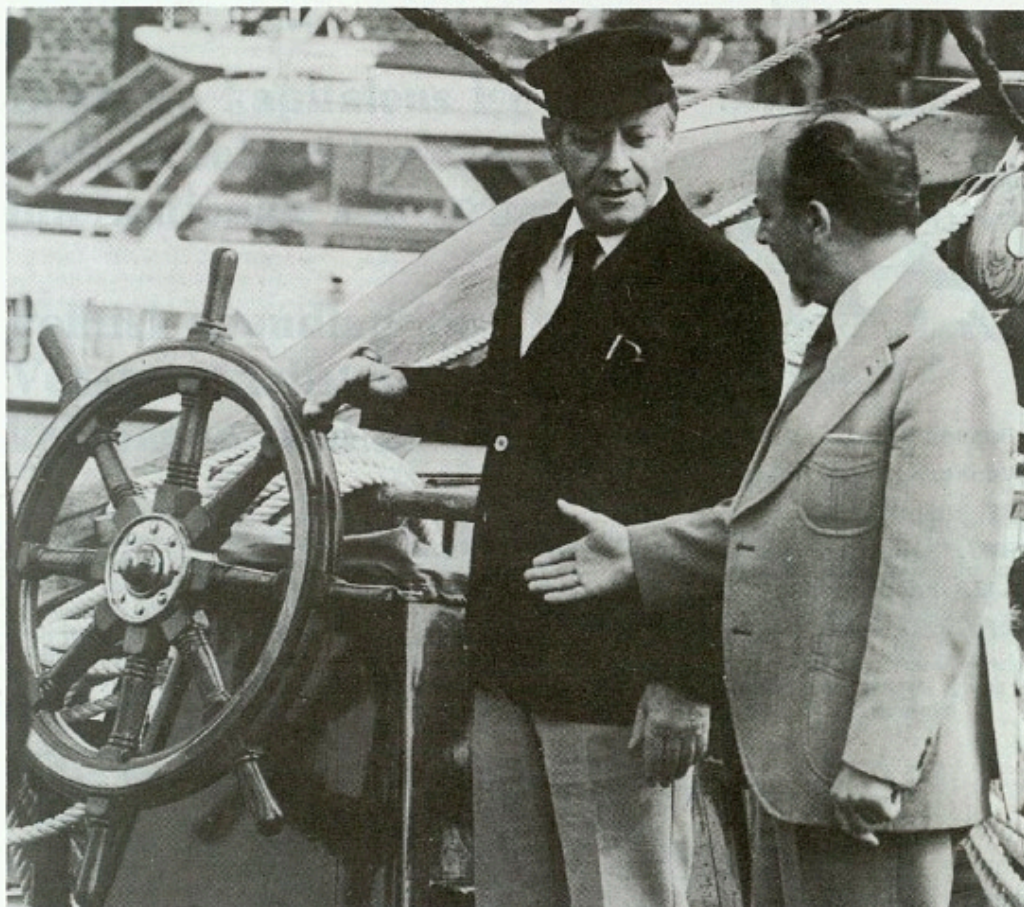
vs19815

Udgivet

OST. KØB. BIBLIOTEK
29. JUL. 1981

Maj 1979

BEKÆMP KAPITALENS EF

**Politisk grundlag for
Venstresocialisternes
kampagne mod EF**

STYRK ARBEJDERKLASSENS INTERNATIONALE SOLIDARITET

EF-særtryk af VS's platform til det direkte EF-valg.
Udgivet af Venstresocialisterne april 1979.
EF-kampagneudvalget.

Sats: Roberta.
Tryk: Fællestryk.

ISBN.nr.: 87-87603-179.

Henvendelser til VS om EF, materiale, information m.m.:
Venstresocialisterne,
EF-kampagnen,
Skt. Pedersstræde 28 B, IV, mellemg.
1453 København K.
Tlf.nr. (01) 13 35 10.

Bekæmp kapitalens EF - styrk arbejderklassens internationale solidaritet

Politisk grundlag for Venstresocialisternes kampagne mod EF

Opbygningen af det såkaldte Europæiske Fællesskab (EF) er baseret på udviklingen på det økonomiske område. Den er et resultat af produktionsmidlernes udvikling, af den voksende internationale arbejdsdeling i varefremstillingen og de stadigt større markeder, som er nødvendige for afsætningen af masseproduktionen.

I det nuværende Vesteuropa ligger magten over økonomien hos kapitalisterne, og forholdet mellem disse kapitalister reguleres efter den mere eller mindre frie konkurrences principper. Dette betyder, at den tekniske og økonomiske udvikling for Vesteuropas vedkommende afspejler sig i en række sammenslutninger, overtagelser og fallitter, som har koncentreret magten over de europæiske nøgleindustrier hos en stadig snævrere kreds af internationale monopoler.

EF - folkenes Europa?

Det Europæiske Fællesskab er ikke de europæiske *folks* fællesskab, men de europæiske kapitalisters. Deres første bestræbelser har gået ud på at rive grænserne mellem de europæiske lande ned. Dette er formålet med den »frie bevægelighed for arbejdskraft, varer og kapital«, som er et af EF's grundlæggende principper.

Europæisk superstat!

Men EF er mere end nedbrydning af toldmæssige og andre skranker mellem landene. EF er med Romtraktatens ord, »en union mellem Europas folk, der skal gøres stadigt snævrere«. Meningen med EF er i

sidste instans at opbygge en europæisk superstat, som skal varetage de internationale monopolars interesser over for deres konkurrenter og partnere i andre kapitalistiske centre (USA og Japan), over for den østeuropæiske økonomiske samarbejdsorganisation, Comecon, og over for folkene i den tredje verden.

EF - folkenes Europa?

Allerede nu foregår mange forhandlinger med disse øvrige områder i EF-regi, ligesom tendensen mod fastlæggelsen af en fælles udenrigspolitik bliver stadigt stærkere. Særligt folkene i den tredje verden — og mest i Afrika — har måttet lide under disse koordineringsbestrebelse.

Lomé-konventionen og udviklingslandene

Her er det på sin plads at nævne Lomé-konventionen, der efter sin gennemførelse i 1975 har betydet en tæt og for EF udbytterig associeringsordning mellem de 9 EF-lande og 46 lande i den 3. verden.

Politikken, som denne konvention sanktionerer, følger i sit indhold rent imperialistiske principper, selv om dens formelle ordlyd har »humane« og »mellemfølelige« tilsløringer.

Princippet er kort fortalt, at den fra EF-landene ydede bistand (som regel gennem lån) har til formål at forøge de pågældende 3. verdenslan-

des eksport af råvarer og landbrugsvarer. Både importen af råvarer og landbrugsvarer fra den 3. verden har stor betydning for forsyningen og profitten på det europæiske marked.

I klar forlængelse af denne økonomiske politik kommer flere EF-landes militærpolitiske forsøg på at beholde markeder og cementere den interne klassestruktur i flere 3. verdenslande.

Frankrigs og Belgiens militære operationer i deres tidligere kolonier for at knuse forskellige folkelige rejsninger møder ingen modstand fra noget EF-land, men søges tværtimod mere eller mindre helhjertet koordineret.

Indkomstpoltik er »løsningen« overalt i EF

Men først og fremmest skal den »nye europæiske superstat« varetage de internationale monopolars interesser i forhold til den europæiske arbejderklasse, som under indtrykket af kapitalismens tiltagende krise befinder sig i en stadig mere trængt situation.

Mellem kapitalgrupperne i USA, Japan og Europa eksisterer mange konkurrencemæssige modsætninger. Men ét kan de enes om: at lade lønarbejdere betale omkostningerne ved kapitalismens fortsatte bevarelse.

Som den øvrige kapitalistiske verden føres der indkomstpoltik i EF. Og som overalt i kapitalistisk økonomi er indkomstpoltik det samme som lønpoltik. Borgerlige økonomer i hvert af EF-landene erklærer, at pågældende lands konkurrenceevne er for svag. Overensstemmende hermed hævder de, at lønudviklingen er årsagen hertil.

Der er blandt borgerlige økonomer ligeledes enighed om, at kun en nedskæring af reallønnen kan øge beskæftigelsen. Dog er det angivelige mål i lande med underskud på betalingsbalancen: England og Danmark, at mobilisere hele nationen »i kampen for en bedre konkurrenceevne«, mens det foretrukne tema i overskudslandene, f.eks. Vesttyskland og Holland er »frykten for inflationen«.

I begge tilfælde er konsekvenserne de samme: Sænkning af reallønnen, dvs. lønpoltik og øget arbejdsløshed.

Opbygningen af EF-staten foregår dog under udvikling af stadig nye problemer og spændinger. Ikke mindst den internationale kapitalistiske krise og den skærpede internationale konkurrence om afsætningsmarkederne har betydet, at den europæiske storkapital står overfor voksende vanskeligheder med at sikre en enighed om og folkelig opbakning bag integrationsprocessen. De konkurrenceedygtige kapitaler i Nordeuropa, især den vesttyske storkapital, ønsker en accelereret økonomisk opbygning, der kan styrke storkapitalen dér, hvor den allerede er stærkest, dvs. i Vesttyskland.

EF-Valutaslangen — kapitalens paradys

Valutaslangen og det planlagte monetære system med den absolut dominerende D-mark er et udtryk for disse bestræbelser. Heroverfor står et pres fra svagere dele af kapitalen og småborgerskabet i

England, Frankrig og Italien på deres nationale stater for at sikre beskyttelse mod den u hæmmede konkurrence.

Det er vanskeligt idag at vurdere, hvilke konsekvenser disse stridigheder på lidt længere sigt vil få for det samlede EF's bestræbelser på at blive en ny supermagt.

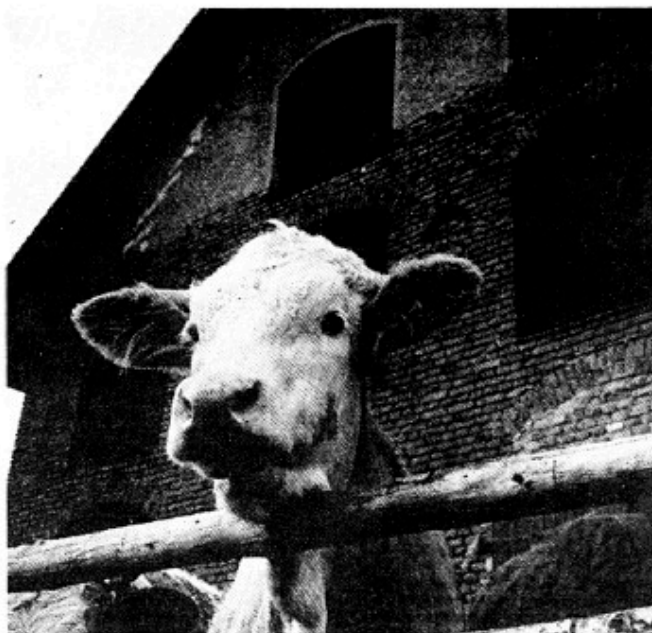
Særligt under den nuværende krise, hvor EF endnu ikke er en fuldt udbygget statsmagt med egne lovgivende, dømmende og udøvende funktioner, modvirkes tendensen til koncentring af en modsatrettet, omend i hvert fald hidtil svagere tendens hos de forskellige kapitalgrupper, til at krybe i læ bag de eksisterende nationalstaters skorter.

De protektionistiske kræfter har haft væsentlig politisk indflydelse på modstanden mod EF i Danmark (gennem Folkebevægelsen mod EF) og i Storbritannien, med det håbløse perspektiv at vende tilbage til nationalstaternes Europa.

2. EF's virkninger i Danmark

Seks års dansk medlemskab af EF har afsløret EF-tilhængernes propaganda og løgne. »Ja til EF — for den daglige husholdnings skyld«, sagde tidligere statsministerfrue, Egone Baunsgård i helsidesannoncer forud for folkeafstemningen i 1972. Ganske vist har fru Egone næppe haft problemer med husholdningspengene siden, men for almindelige lønarbejdere og andre med jævne indtægter er økonomien blevet forværret som følge af EF-medlemskabet. Den lovede økonomiske fremgang er udeblevet, og i stedet har vi fået krise og arbejdsløshed ligesom de øvrige EF-lande. Dette skyldes først og fremmest selve det kapitalistiske system, men EF-medlemskabet har gjort ondt værre.

For et par år siden vedtog en socialdemokratisk kongres, at der skulle nedsættes et »ekspert«-udvalg, som skulle kulegrave fordele og ulemper ved det danske EF-medlemskab og vurdere, om det alt i alt havde været gavnligt eller skadeligt for Danmark. Nu blev udvalgsarbej-

det aldrig til noget, men det grundlæggende spørgsmål var i virkeligheden også sådan stillet, at det ikke lader sig besvare. I et klassesamfund som det danske er det nemlig de færreste ting, der kan siges at være i hele nationens interesse — eller det modsatte. De ting, der er i lønarbejdernes interesse (f.eks. højere løn, kortere arbejdsdag, bedre arbejdsmiljø) vil generelt set ikke være i kapitalisternes interesse (det vil forøge deres omkostninger og formindske deres profit). I stedet for at spørge: Hvad har EF-medlemskabet betydet for Danmark? — må man spørge: Hvad har EF-medlemskabet betydet for forskellige kategorier af danskere? (først og fremmest forskellige sociale klasser).

Smørbjerg og kødpukler

Ikke engang *landmændene*, der blev stillet en sikker gevinst i udsigt, er tilfredse med udviklingen under det danske EF-medlemskab. Ganske vist betyder landbrugsordningerne, at der er et nogenlunde sikret marked til priser, der holdes kunstigt oppe. Men ordningerne er først og

fremmest til gavn for de store landbrug og især for dem der producerer korn. Generationsskiftet vanskeliggøres af de hastigt voksende jordpriser, som også EF-medlemskabet har bidraget til. Men generelt er landbrugsordningerne udtryk for en fordelingspolitik, hvor der tages fra forbrugerne, dvs. primært lønarbejdere, og gives til producenterne. Til gengæld kan selv landmænd se, at ordningerne er uholdbare. Produktion til oplagring i smørbjerg og kødpukler kan ikke blive ved i længden, og de kunstige ordninger (bl.a. de monetære udligningsbeløb) forvrider markedet, så det i dag er milevidt fra den liberalisme, som mange landmænd i princippet går ind for.

Arbejdsløshed

Har landmændene således ingen grund til begejstring, så er det dog *lønarbejderne*, der sidder med smerten. Det er dem, der i tusindvis er kastet ud i arbejdsløshed. Det er deres lønninger, der holdes nede

gennem såkaldt indkomspolitik, og det er deres lønninger, der bliver udhulet gennem prisstigninger — bl.a. på fødevarer. Det er ikke først og fremmest EF's skyld. Den krise, som har ramt samtlige EF-lande, skyldes det kapitalistiske system, som de er fælle som. Det er det, der har drevet millioner af EF-arbejdere ud i arbejdsløshed og heriblandt 200.000 danskere. Men EF-medlemskabet har reduceret den danske regerings manøvemuligheder. Gennem konsultationer og forhandlinger sker der en samordning af den økonomiske politik i EF-landene. Og i de toneangivende lande med Vesttyskland i spidsen er der almindelig enighed om, at kampen mod arbejdsløshed først kan komme i anden eller tredje række. Andre økonomiske mål — vedrørende inflation, valuta, betalingsbalance — er sat i højsædet, og den førte politik har i vid udstrækning været direkte arbejdsløshedsskabende. Der har også været enighed mellem EF-landenes regeringer om, at svaret på den økonomiske krise er »indkomspolitik«, en politik som reelt har til formål at trykke lønindkomsterne og forøge profitindkomsterne. Det er altså ikke noget tilfælde, at der ved de hidtidige august- og SV-september-forlig ikke er grebet ind over for kapitalindkomsterne.

Hvem profiterer af EF?

Selv om mange EF-tilhængere er blevet skuffede over udviklingen efter Danmarks tilslutning til EF, betyder, det ikke, at der ikke er nogle, som er godt tilfredse. Først og fremmest kapitalisterne — ikke dem alle, men nok de fleste, og i hvert fald de toneangivende. De har nemlig profiteret af medlemskabet. Dels har de høstet en umiddelbar gevinst, bl.a. på børsen. Men de har først og fremmest styrket deres position på længere sigt. Den frie bevægelighed for arbejdskraft, kapital og varer er i kapitalisternes interesse. Den gradvise opbygning af en overnational EF-stat styrker kapitalisterne som

klasse over for arbejderklassen. Dette er den egentlige grund til det danske medlemskab af EF. Det er grunden til tilslutningen og grunden til det fortsatte medlemskab trods skuffelser og krise. Der er ikke tale om nogen uduelige politikere, der ikke forstår »nationens sande interesser«. Der er tale om en stat og dermed et folketing, der varetager kapitalisternes velforståede interesser, som bl.a. omfatter medlemskab af EF.

Danmark uden for EF — et paradys?

Hvad var der sket, hvis EF-modstanderne havde fået flertal ved folkeafstemningen i 1972 — ikke blot i København, men i hele landet?

Ville et Danmark uden for EF have undgået krise og arbejdsløshed? Svaret herpå er et klart NEJ. Men mulighederne for at reducere krisens virkninger og bekæmpe arbejdsløsheden havde nok været bedre — givet den politiske vilje. I Sverige og Norge, som blev uden for EF, har arbejdsløsheden kun været en brøkdel af den danske, selv om der også i disse lande er krisetendenser. Igen: Det skyldes slet ikke alene og heller ikke først og fremmest, at de to lande holdt sig uden for EF. Der er meget væsentlige forskelle mellem Sverige, Norge og Danmark med hensyn til erhvervsstruktur og ikke mindst industristruktur. Men det betyder også noget, at de to lande har kunnet føre en mere selvstændig økonomisk politik.

Harmonisering til fordel for erhvervslivet

Det er imidlertid ikke blot på det økonomiske område, at EF-medlemskabet har haft virkninger i Danmark. På en lang række områder sker der en *harmonisering* af de ordninger, der er gældende i de forskellige medlemslande. Det fører i nogle tilfælde til direkte forringelser. Det gælder f.eks. visse uddannelser, bl.a. lægeuddannelsen, der blev harmoniseret på en sådan måde, at det hidtidige system for videreuddannelser af danske læger ikke har kunnet opretholdes. Det gælder også sådan noget som sikring af elektrisk materiel, hvor det hidtidige danske afprøvnings- og garantisystem måtte afskaffes, hvilket faktisk kan medføre alvorlige, ja dødelige ulykker. Endelig kan nævnes sagen om etiketter på vinflasker, hvor EF kræver, at der ikke må gives oplysning om tilsætningsstoffer, sådan som det hidtil har været praktiseret. De to sidstnævnte eksempler er klare eksempler på EF-indgreb til fordel for erhvervslivet (kapitalisterne) og til skade for forbrugerne (lønarbejderne). At det almindelige EF-bureaukrati også bidrager til harmoniseringsdillen viser eksempler som: harmonisering af støjen fra motorplæneklippere, harmonisering af fedtindholdet i mayo-

næse osv. Ofte vil der dog være erhvervsinteresser skjult bag selv de mest vanvittige harmoniseringsforsøg.

Højredrejning i Danmark og EF

Et område, hvor EF ikke har nogen kompetence, men hvor der sker en indirekte påvirkning, er hele det ideologiske klima. Den *højredrejning*, som er slået tydeligt igennem i Danmark siden 1973 (hvor bl.a. Fremskridtspartiet og Centrumdemokraterne blev repræsenteret på Christiansborg), har sine rødder i det kapitalistiske samfundssystems indbyggede modsætninger og krisetendenser. Men den har fået yderligere næring gennem EF-medlemskabet. Den stigende orientering i retning af de nok så reaktionære EF-lande fører også til en ideologisk påvirkning. Her som på andre områder er Vesttyskland førende, og de autoritære udviklingstendenser i Forbundsrepublikken har en vis afsmitende effekt i Danmark. Vel har vi ikke lovfæstet Berufsverbot i Danmark, men eksempler på noget, der ligner, bliver hyppigere og hyppigere.

ANDERSEN PÅ HJEMMEBANE —

Imperialistisk udenrigspolitik

Det område, hvor EF-samarbejdet har haft størst succes, er givetvis *udenrigspolitikken*. Før folkeafstemningen i 1972 ville EF-tilhængerne gerne bilde folk ind, at EF kun drejede sig om økonomi, om smør og flæsk. Det gælder ikke mindst de ledende socialdemokrater. Men siden har bl.a. forhenværende udenrigsminister K.B. Andersen brystet sig af det voksende udenrigspolitiske samarbejde i EF, bl.a. under det danske formandskab i 1. halvår af 1978. Man må også medgive K.B. Andersen, at udviklingen på dette felt er gået langt hurtigere end nogen ville have drømt om for seks år siden. Med den beklagelige konsekvens, at dansk udenrigspolitik har bevæget sig i en mere reaktionær retning. Det kommer bl.a. til udtryk i FN, hvor den danske udenrigspolitik dagligt samordnes med de øvrige EF-lande. Selv i sager vedrørende afkolonisering under Danmark sig ikke for at stemme sammen med de tidligere kolonimagter, der er med i EF. Man kan også nævne, at den danske regering i forsommeren 1978 sluttede op om Frankrigs militære intervention i Zaire, som helt åbenlyst havde til hensigt at forsvare nogen franske og belgiske økonomiske interesser og støtte Mobutus korrupte regime.

Nørbureaukrati

Med vedtagelse af støjrænser for motorplæneklippere er EF begyndt at harmonisere hørebrøget.
— De må use se at få græsstråene ned under 38 millimeter, hvis De vil undgå høde.

EF-charmeoffensiv over for Grønland

Til slut skal nævnes forholdet mellem EF og en særlig del af det »danske rige«, nemlig *Grønland*. Som bekendt blev Grønland indlemmet i EF, til trods for at 70% ved folkeafstemningen i 1972 stemte nej til EF. Siden har forholdet mellem EF og Grønland været noget anstrengt. Foruden strategiske interesser er EF helt åbenlyst interesseret i de grønlandske ressourcer. En række EF-lande har et ret omfattende fiskeri i de grønlandske farvande, hvilket giver anledning til en del konflikter med grønlandske fiskere, der ønsker at forsvare deres livsgrundlag. På længere sigt er de mineralske ressourcer dog nok af større betydning, kul, jernmalm, uran, zink, bly, måske olie. En række multinationale selskaber med hovedkontor i EF-landene er involveret i jagten på olie. EF har direkte givet tilskud til efterforskningen efter uran i Kvanefjeldet i det sydlige Grønland. På baggrund af den generelt negative holdning til EF i den grønlandske befolkning har EF i de sidste år gennemført en veritabel charmeoffensiv i form af økonomisk støtte til alle mulige projekter. Dette for at forhindre at Grønland frigør sig fra EF efter indførelsen af hjemmestyre i maj 1979.

EF-charmeoffensiv over for Grønland

EF-Parlamentet — en demokratisk fernis

3. VS's deltagelse i EF-valget

VS's principielle modstand mod EF medfører selvfølgelig også, at partiet er modstander af direkte valg til EF-parlamentet. Men ganske uanset EF-modstandernes holdning til parlamentsvalgene, så gennemføres de — og delegater vil blive valgt til forsamlingen.

Når VS er modstander af direkte valg, skyldes det, at vi ser styrkelsen af parlamentet som et yderligere skridt henimod den politiske union. Udviklingen af den politiske union vil indebære opbygningen af borgerlige undertrykkelsesapparater, som arbejderbevægelsen med dens nuværende styrkeforhold slet ikke vil være i stand til at hamle op med. Arbejderklassens kampmuligheder og indflydelse vil altså blive afgørende svækket.

EF-parlamentet vil formentlig få tildelt nogle flere funktioner udover de nuværende: rådgivende i forhold til Ministerrådet og kontrollerende i forhold til EF-budgettet. De nye

funktioner vil være af overordnet lovgivningsmæssig karakter: nemlig på de områder, hvor Romtraktatens bestemmelser skal have egentlig kød på. Det gælder for områder som arbejdskraftens og kapitalens frie bevægelighed. Altså de områder som er kapitalisternes egentlige motivering for medlemskabet. Senere kommer forsvars- og sikkerhedspolitik til. De eksisterende underkommissioner og udvalg, bestående af repræsentanter fra interesseorganisationer udpeget af de nationale regeringer, vil sandsynligvis i nogen grad blive indskrænket og deres funktioner overtaget af parlamentet.

EF-Parlamentet — en demokratisk fernis

Indførelsen af direkte valg til EF-parlamentet har endvidere et ideologisk formål. Direkte valg, det lyder da demokratisk, og er der noget EF trænger til, så er det et skær af demokrati. EF er jo mest blevet kendt for det store bureaukrati, som er blevet bygget op i Bruxelles. Men

EF bliver ikke mere demokratisk på grund af det direkte valg. Derimod bliver vægten forskudt fra de nationale parlamenter, herunder folketinget, til det overnationale EF-parlament.

Med et direkte valgt parlament vil der ske en indskrænkning af veto-retten. Man kan nok sige, at den ret for Danmarks vedkommende har været af ret så formel karakter. Men en fuldstændig afvisning af dansk brug heraf ud i al fremtid ville dog ikke kunne afvises. — Vetorettens udhuling og efterhånden fuldstændige forsvinden er således udtryk for en yderligere suverænitetsafgivelse.

Hvad vil vi gøre i EF-Parlamentet?

VS nærer ingen illusioner om EF's kommende »demokratiske« tilsnit. Vort hovedmål med deltagelse i valget er at styrke kampen imod EF — på et ikke-reformistisk og internationalistisk grundlag. Under kampagnen i forbindelse med EF-valget vil VS samarbejde med revolutionære partier og grupperinger i og uden for EF med henblik på at styrke den fortsatte kamp mod EF.

VS er interesseret i at styrke EF-modstanden mest muligt. Vi har derfor aftalt at indgå i valgteknisk samarbejde med andre EF-modstandere. Men vi lægger vægt på at opretholde vor fulde ret til at fremføre VS's synspunkter og retten til gensidig kritik og diskussion mellem modstanderne indbyrdes.

Hovedformålet med en eventuel VS-repræsentation i EF-parlamentet vil være at deltage i afsløringen af EF-parlamentet og EF i det hele taget og kanalisere informationer til brug for den fortsatte kamp imod EF samt udnytte de muligheder for agitation for partiets synspunkter, som en eventuel repræsentation vil give. Sandsynligvis vil et VS-mandat i EF-parlamentet komme til at stå uden for de politiske grupper, men vi vil ikke principielt afskrive os muligheden for at gå sammen med ligesindede (revolutionære) fra andre EF-lande, hvis sådanne skulle opnå repræsentation. Med hensyn til afstemninger vil EF-parlamentets ka-

rakter af et redskab for den internationale kapital betyde, at VS vil stemme nej til langt de fleste forslag. Dette både ud fra vores principielle afstandtagen fra EF-parlamentet og ud fra det konkrete (klassebestemte) indhold i de enkelte forslag. Men skulle der fremkomme forslag, som

vi ud fra en samlet vurdering finder er i arbejderklassens interesse (den danske såvel som de andre landes), så vil vi stemme for det. Enhver udvidelse af EF's beføjelser og EF-parlamentets beføjelser vil vi selvsagt stemme imod.

4. Nej til kapitalens EF - ja til arbejderklassens internationale solidaritet

For VS er perspektivet i kampen mod EF ikke et lille idyllisk, selvtilstrækkeligt Danmark, hvor arbejdere og kapitalister græsser fredeligt side om side, og hvor alle lever en beskyttet tilværelse, skærmet af de nationale grænser.

VS går ind for Danmarks frigørelse fra EF, fordi det er i den danske arbejderklassens interesse og også i andre europæiske arbejderes interesse, fordi det vil svække EF og dermed den internationale kapital (borgerskabet). Men en frigørelse er næppe nogen realistisk mulighed, med mindre hele EF skulle bryde sammen under krisens voksende modsætninger. Og selv om det skulle lykkes at frigøre Danmark fra EF, ville kampen mod EF ikke være slut. For EF ville fortsat være med til at undertrykke og udbytte arbejdere i

andre europæiske lande og folk i Afrika og andre dele af den 3. verden.

For arbejderklassen er solidaritet et nøglebegreb, og det burde være en selvfølge, at solidariteten er international. De multinationale selskaber og EF er kapitalisternes redskaber til at organisere sig på tværs af landegrænserne. Som modstykke hertil har arbejderne kun et tandløst »Euro-LO« og den såkaldte Frie Faglige Internationale, som med udgangspunkt i en socialdemokratisk ideologi arbejder helt inden for de rammer, som kapitalen udstikker.

Arbejdskraftens »frie« bevægelighed

De multinationale selskaber kan flytte produktionen fra et land til et andet, hvis det er mere profitabelt, og de kan spille arbejderne i forskellige lande ud mod hinanden. Det forsøgte biludlejningsfirmaet Hertz under en arbejdskamp i Danmark,

hvor skruetrækkere blev fløjet ind fra England. Men der er også eksempler på, at arbejdere er gået sammen på tværs af landegrænserne i kamp mod et multinationalt selskab. EF øger de multinationale selskabers spillerum, både ved at sikre den frie bevægelighed for arbejdskraft, varer og kapital og på anden vis. VS vil støtte ethvert skridt i retning af en udbygning af arbejderklassens internationale solidaritet i kamp mod EF og de multinationale selskaber.

EF er et fællesmarked for arbejdskraft. Endnu er det ikke mange danske arbejdere, som mere eller mindre mod deres vilje er flyttet til andre EF-lande. Men i hele EF er der millioner af fremmedarbejdere, både fra EF-lande (især Italien) og fra andre, hovedsagelig fattigere lande (Grækenland, Tyrkiet, Jugoslavien, Algeriet, Pakistan). VS vil bekæmpe enhver tendens til at arbejdere mod deres vilje deporteres (-anvises arbejde-). VS lægger stor vægt på solidariteten med fremmedarbejdere. Vi vender os mod alle tendenser til fremmedhad og racisme, som truer med at splitte sammenholdet i arbejderklassen.

I EF sker der en koordination af medlemsstaternes økonomiske politik. Den hovedlinje, som alle regeringerne er enige om, er, at kapitalisternes profitter skal forøges og krisens omkostninger væltes over på lønarbejderne. Det vigtigste middel er den såkaldte indkomspolitik, som trykker lønningerne og er direkte arbejdsløshedsskabende. VS lægger afgørende vægt på at bekæmpe indkomspolitikken. Vi mener, at kampen mod arbejdsløsheden burde stå i centrum.

Den krisepolitik, som føres i samtlige EF-lande, rammer kvinderne særlig hårdt. Arbejdsløsheden blandt kvinder er større end blandt mænd. Nedsikringer inden for social- og sundhedssektoren rammer kvinder dobbelt, dels arbejdsmæssigt, dels som brugere. I forsøget på at presse kvinder ud af arbejdsmarkedet udspreder en reaktionær propaganda, der forherliger kvindens rolle som moder og husmoder. For at pacificere den stærke og radikale kvindebevægelse, som er vokset frem i mange EF-lande, forsøger EF at afspore kvindekampen, så den alene kommer til at dreje sig om formel ligestilling af mænd og

kvinder. VS vender sig imod såvel den materielle som den ideologiske kvindeundertrykkelse. For os drejer kampen sig om reel ligestilling og kvindefrigørelse.

Som led i EF-samarbejdet sker der en harmonisering af de gældende love og bestemmelser på en lang række områder, uddannelse, erhverv, miljø m.m. I en række tilfælde har det allerede medført direkte forringelser i Danmark. I andre tilfælde betyder det bare mere bureaukrati. VS vender sig imod yderligere harmonisering.

EF satser på A-kraft

På det energipolitiske område satser EF fanatisk og ensidigt på udbygningen af atomkraft. På trods af de mange uheld på de eksisterende atomkraftværker, og på trods af den massive og stadigt voksende folkelige modstand, er atomkraft stadig hovedhjørnestenen i EF's energiplaner.

VS går imod atomkraftværker og går i stedet ind for energibesparelser og udbygning af alternative energikilder, især vedvarende som sol og vind. Vi vender os imod de bindinger, som medlemskabet af EF, Euratom og det internationale energiagentur har lagt på den danske regerings energipolitik.

Demokratiske rettigheder undergraves i EF

EF-samarbejdet er også med til at undergrave de demokratiske rettigheder. Der er f.eks. med inspiration i visse toneangivende EF-lande vedtaget en såkaldt terroristkonvention, der kan bruges til at bekæmpe mange andre end terrorister. Den giver f.eks. danske myndigheder pligt til at foretage ransagning på avisredaktioner, hvis vesttysk politi kræver dette. Planerne om forringelser i den danske retsplejelov — hvorefter en anklaget ikke altid kan få lov at vælge sin advokat — er ligeledes blevet til på baggrund af overvejelser i EF. VS lægger stor vægt på at forsvare de demokratiske rettigheder mod undergravning indefra og udefra.

EF-hæren

Betydningsfulde kredse i EF arbejder for at udbygge og samordne våbenindustrien inden for EF's rammer. I de langsigtede planer for EF-samarbejdet indgår også oprettelsen af en fælles EF-hær. VS vil modarbejde våbenindustri og EF-

hær, og vi vil fortsat bekæmpe NATO-militæret.

For landene i den tredje verden har samlingen af de førende industrilande i Vesteuropa i EF betydet øget udbytning og afhængighed. De mest reaktionære lande i EF er i kraft af deres økonomiske og politiske magt toneangivende for udenrigspolitikken. De store EF-landes imperialistiske politik i Afrika bakkes i stigende grad op af de små lande, inklusive Danmark. Som helhed har EF-medlemskabet ført dansk udenrigspolitik i en mere reaktionær retning. VS bekæmper EF-landenes imperialistiske undertrykkelse i den tredje verden og støtter de undertrykte folks befrielsesbevægelser. Vi tager samtidig afstand fra den mere reaktionære drejning, som EF-medlemskabet har givet dansk udenrigspolitik.

Grønland — en EF-koloni?

Grønland er blevet påtvunget et EF-medlemskab, som er størsteparten af befolkningen inderligt imod. EF lægger stor vægt på at bevare Grønland inden for EF, bl.a. for at få adgang til de grønlandske ressourcer. VS støtter de grønlandere, som arbejder aktivt for en grønlandsk frigørelse fra EF.

Kampen for socialismen er international

Det direkte valg til EF-parlamentet skal bane vej for yderligere integration. Planer for oprettelse af en økonomisk-monetær union er klar. Sigtet er opbygningen af en overnational kapitalistisk superstat. VS er imod det direkte valgs afholdelse, og vi vil modarbejde yderligere integration og unionsplanerne.

VS's alternativ til det danske EF-medlemskab er ikke et nationalistisk afsondret og borgerligt Danmark. På langt sigt er målet for os et forenet socialistisk Europa, en fri sammenslutning af socialistiske arbejderstater. Men EF bringer os på ingen måde nærmere dette mål, tværtimod. En overnational EF-stat, som den der er målet, styrker den internationale kapital og er direkte vendt mod arbejderklassen. Derfor skal EF bekæmpes, og VS ser denne kamp i sammenhæng med kampen for socialisme, som nødvendigvis må føres på tværs af landegrænserne og på trods af og imod EF.

VS siger:

Bekæmp kapitalens EF - styrk arbejderklassens internationale solidaritet

Ordliste:

Associeringsordning: En ordning, der medfører en løsere tilknytning til EF end et egentligt medlemskab af EF. En sådan ordning betyder imidlertid også en stor (især økonomisk) afhængighed af EF.

Betalingsbalancen: Det økonomiske mellemværende mellem eet land og udlandet (det omfatter bl.a. forholdet mellem indførsel og udførsel af varer og tjenesteydelser, skibstransport, turisme m.m.). Betalingsbalancen er et borgerligt begreb og bliver i den borgerlige økonomi og debat brugt som udgangspunkt for at kræve løn tilbageholdenhed fra arbejdernes side.

Comecon: Den østeuropæiske samarbejdsorganisation, som er en slags parallel til EF; dog er der en masse forskelligheder af økonomisk og politisk art mellem Comecon og EF.

Den 3. Verden: Udviklingslandene.

EF-Kommissionen: Det meget ledende og betydende bureaukрати der er opbygget i Bruxelles, hvor kommissionen formelt er mindre betydende end ministerråd m.v., men kan foretage sig selvstændige initiativer, og består af en enorm mængde embedsmænd.

EF-parlamentet: En forsamling af politikere fra alle EF-landene, i dag valgt direkte fra folketing/parlamente i de enkelte lande. Men den 7. juni i år skal der være direkte valg til EF-parlamentet. Især for at styrke den demokratiske fernis omkring EF som et »folkenes Europa«.

Fri bevægelighed for arbejdskraft, varer, kapital: Det er det fundamentale princip i EF, at arbejdskraft, varer og kapital frit skal kunne udveksles på tværs af landegrænserne. Dette er udtryk for, at de gamle nationalstater er blevet en hæmsko for EF-kapitalen. Konkret betyder den »frie bevægelighed«, at man ensretter EF-landenes uddannelses-, social- og arbejdsmarkedspolitik, og at man ønsker alle toldskranke m.v. nedbrudt.

Harmonisere: At gøre ensartet, man forsøger således at harmonisere visse uddannelser og for eksempel reglerne om giftstofprocenter i madvarer m.v. for at sikre den »frie bevægelighed« for varer og arbejdskraft.

Imperialistisk: Kommer af »imperium« (som er latin og betyder »kæjserrige«). I moderne tid er ordet blevet anvendt for eksempel i forbindelse med det britiske og det franske imperium. Når vi i dag taler om imperialismen, menes der dermed, at økonomisk tilbagestående lande er stærkt afhængige/dominerede af de vigtigste kapitalistiske lande (de kapitalistiske centre).

Indkomspolitik: Statslig fastsættelse af lønudvikling og lønrammer. Indkomspolitik er ensbetydende med en svækkelse af arbejderklassen og med angreb på arbejderklassens opnåede resultater og styrkepositioner.

Inflation: Betyder, at pengene bliver »mindre værd«, at der »skal flere penge til at købe det samme«, dvs. at der er tale om prisstigninger.

Integration: Sammensmeltning, sammenfletning, benyttes ofte med henblik på integrationsbestrebelse i EF, altså forsøgene på at sammensmelte landene og deres forhold på en række områder mere, og også give det et politisk udtryk, f.eks. i forslaget om den politiske union.

Kapitalistiske centre: De største og vigtigste kapitalistiske lande, der er i høj grad politisk og økonomisk bestemmende for resten af verden, dvs. USA, Japan og EF.

Krise: Økonomisk nedgangstid, dvs. »dårlige tider« med arbejdsløshed, indkomspolitik, lønforringelser, og forringelser og nedskæringer på en lang række områder: børnehaver, sociale ordninger, uddannelse m.v. Krisen følges ofte af en politisk højredrejning. Kriser er uundgåelige i et kapitalistisk samfund.

Lomé-konventionen: En vedtagelse fra 1975, som fastlægger en — for EF — gunstig ordning hvad angår samhandelen med en lang række udviklingslande.

Ministerrådet: Samlingen af ministre fra alle EF-landene, oftest stats- og udenrigsministrene, men ministerrådet kan også samles af f.eks. landbrugsministrene eller undervisningsministrene (når det er deres områder der er oppe). Ministerrådet har endnu den stærkeste magt i EF, formelt set.

Monetær: pengemæssig, valutamæssig.

Monopoler: Virksomheder/koncerner, der er enerådende eller dominerende inden for en varegruppe/branche. Monopolerne kan hæve priserne på varerne ret uhindret. Det er udtryk for, at den »frie konkurrence« helt eller delvist er sat ud af spillet.

Multinationale selskaber: Store internationale virksomheder, selskaber, koncerner, som har interesser i mange lande, ofte monopollignende foretagender.

Nøgleindustrier: De vigtigste industriforetagender og brancher, som er bestemmende for andre industrigrene.

Politisk union: Forslag i EF om en meget stærk integration således at EF bliver en slags stat med fælles udenrigspolitik, eventuelt fælles EF-hær m.v.

Protektionisme: Beskyttelse, et udtryk for, at man især i forbindelse med valuta- og toldpolitik opretholder en høj beskyttelsestold for landets egne varer. VS vender sig imod de protektionistiske forslag om importreguleringer, som her i landet føres frem af f.eks. DKP, fordi sådanne foranstaltninger vil styrke den danske kapitalistklasse og gøre det sværere for vore kammerater i arbejderklassen i andre lande at sætte deres lønkrav igennem.

Realloen: Lønnenes faktiske værdi, når

man fratrækker skat, afgifter og prisstigninger. Realloenen er udtryk for lønnens faktiske købekraft.

Suveranitetsafgivelse: Afgivelse af beføjelser fra Danmark (f.eks. fra Folketinget m.v.) til et overnationalt organ, f.eks. EF.

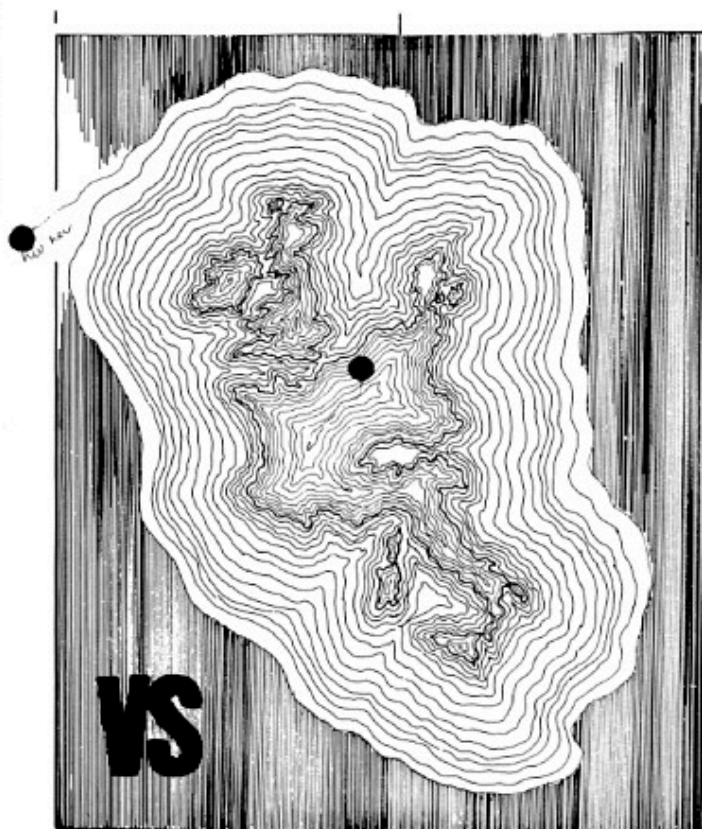
Valgteknisk samarbejde: Et listeforbund mellem forskellige politiske partier m.fl., for at sikre den størst mulige representation i et valg. Konkret her til EF-parlamentsvalget har alle modstanderpartier og -grupper indgået valgteknisk samarbejde, nemlig Folkebevægelsen imod EF, Retsforbundet, Socialistisk Folkeparti og Venstresocialisterne.

Valutaslangen: Er det særlige valutasytem, som Danmark deltager i. Systemet består kort i, at en række lande (ikke kun EF-lande nødvendigvis, da Sverige bl.a. har været med) har ret faste valutaer i forhold til hinanden, og valutakurserne må kun svinge ganske lidt i forhold til et fastlagt gennemsnit (mellem »top og bund« i slangen). Systemet fungerer således, at de forskellige centralbanker m.v. når en valuta (f.eks. den danske krone) er på vej ned under det fastlagte mindstemål, køber den pågældende valuta op for at stabilisere kursen inden for »slangen«. Det sker f.eks. når der løbes stormløb (valutaspekulation) mod en bestemt valuta. Omvendt foretages der udpumpning af en valuta som er på vej over slangens top (f.eks. den tyske D-mark). Slangesamarbejdet har betydet at f.eks. den danske krone og dermed også den danske økonomiske politik m.v. er blevet meget stærkt knyttet til Vesttyskland og D-marken, og der er sket en gradvis langsom opskrivning (revaluering) af kronen i forhold til andre valutaer (det engelske pund og dollaren især), fordi vi er knyttet til den stærke tyske D-mark. På ministerrådsmødet den 13.3. 1979 har man enedes om et langt mere omfattende økonomisk og valutamæssigt »samarbejde« kaldet EMS, Europæisk Monetært Samarbejde. Dette er udtryk for en langt dybere integration, og afhængighed som et led i at opbygge en særlig europæisk valuta som alternativ til dollaren o.a. som reservevaluta. Det får en række økonomiske og politiske konsekvenser, og binder os endnu stærkere til Vesttyskland og EF.

Spørgsmål:

1. Hvad har EF siden 1972 betydet for dig og andre almindelige mennesker (lønarbejdere, lavere funktionærer, uddannelsessøgende m.fl.)?
2. Hvordan tror du det var gået, hvis Danmark ikke var blevet medlem af EF i 1972?
3. ER der nogen, der har haft gavn af EF herhjemme?
4. Hvad er sammenhængen mellem EF og krisen og den førte krisepolitik?
5. Hvad betyder EF på verdensplan, og i forhold til den 3. verden (og for Grønland)?
6. Hvad betyder det øgede valutamæssige og økonomiske »samarbejde« (Slangen og EMS)?
7. Hvad vil en eventuel politisk union indebære?
8. Vil det direkte valg til EF-parlamentet ændre på EF's nuværende karakter?
9. Hvordan kan kampen imod EF styrkes også udover EF-parlamentsvalget den 7. juni?
10. Diskuter de forskellige EF-modstanderes opfattelser (Folkebevægelsen imod EF's, Retsforbundets, SF's og VS's), især med hensyn til om det nationale eller det internationale bør være udgangspunktet for kampen imod EF.

TEMAPIECER I VENSTRESOCIALISTERNES ANTI EF KAMPAGNE:

Kvindekamp i EF

Energispild og forurening, EFs energi- og miljøpolitik

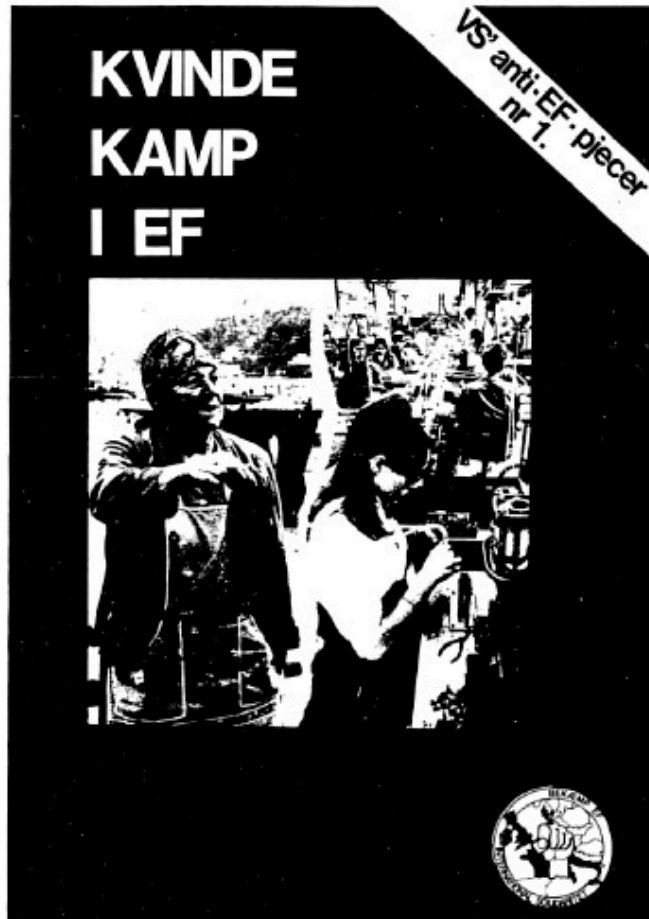
Repression og demokratiske rettigheder i EF

EF på vej mod unionen

EF som imperialistisk magt

Arbejdskampe i EF

Pris: 5 kr. pr. stk.

**SÆRNUMMER AF VS-
BULLETIN:**

Indhold:

**Politisk grundlag for VSs
kampagne mod EF**

**EF-parlamentets udvikling
Den økonomiske udvikling i
EF**

**EFs valutasamarbejde
Konsekvenser af EF-med-
lemsskabet**

**EF og det nationale spørgsmål
Den internationale kampagne
mod EF**

32 sider, pris 5 kr.

**Henvendelse om EF tema-pje-
cer og særnummer:**

**Venstresocialisterne
Skt. Peders Stræde 28B, 3.
1453 Kbh. K.
Tlf. (01) 13 35 10**

VENSTRESOCIALISTERNE

ISBN: 87-87603-179

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk